

עפ"ג 22/09/10052 - מדינת ישראל נגד מיניצ'יל אדים

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 22-09-10052 מדינת ישראל נ' אדים
תיק חיזוני: 16645/2018

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופט אלעזר נחלון
מערערת מדינת ישראל
נגד מיניצ'יל אדים
משיב עוזד יפה פנחי
בשם המערערת:
עו"ד עאטף פרחאת
בשם המשיב:

החלטה

א. כללי

1. לפניה בקשה לעיכוב ביצוע עונש שירות לתועלת הציבור שהוטל על המשיב, בשל ערעור שהגישה המערערת על קולות העונש.

ב. רקע תמציתו והבקשה

2. המשיב, צעיר בן עשרים וארבע, הודה במסגרת הסדר טיעון בכך שהוא ביריה שבו אח兹, שבר אותו על ראשו וגרם לו חבלה של ממש, והכל בשל סיורבו של האח לשלם עבור מוצרים שביקש המשיב לרכוש. תחילת ה:right: הרשות המשיב בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אולם בהמשך ולאחר הליך טיפול שעבר המשיב ההרשעה בוטלה, והוא הטל עליו 200 שעות שירות לתועלת הציבור, וכן צו מבנן והתchia:בות בסך 5,000 ל"ג (גזר דין מיום 6.7.22).

3. המערערת הגישה ערעור על ביטול הרשותה ועל קולות העונש. בערעור נטען, בין היתר, כי לא התקי"םizia: מאיזה מן התנאים הנדרשים לצורך חריגת מן הכלל בדבר הרשותה, וכי המעשים שביצע המשיב מחייבים עונשה מוחשית וחמורה יותר מזו שהוטלה.

4. בד בבד עם הגשת הבקשה עתרה המערערת לעכב את ביצוע עונש השירות לתועלת הציבור שהוטל על המשיב, שכן לטענה ביצוע העונש יפגע בסיכון הערעור.

5. המשיב מתנגד לבקשתו וטען כי גם אם יוכל ביצוע השירות לתועלת הציבור לא יהיה בכך כדי לפגוע בסיכון הערעור. המשיב מוסיף וטען כי עיכוב ביצוע השירות יקטע את הרצף השיקומי שלו.

6. טענות הצדדים נשמעות גם בדיון שנערך מוקדם יותר היום.

עמוד 1

7. דין הבקשה להתקבל.
8. כידוע בהחלטה בבקשתו לעיכוב ביצוע גזר דין יש לשקל שיקולים שונים, מהם הנוגעים לאינטראס הציבורי ומהם הנוגעים לנידון (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). כאשר מדובר בבקשתו לעכב ביצוע עונש שירות לתועלת הציבור או מסר בדרך של עבודה שירות בשל ערעור על קולות העונש, הרי שבמסגרת האינטראס הציבורי יש לשקל גם את הצורך "להותיר לערצת הערעור בענייני ענישה מירוח שיקול דעת רחב ככל הניתן, ולהימנע, בגין האפשר, מככילת שיקול דעתה בסיס של נתוניים מוקובעים העולמים להגבילה בקביעת ענישה ראייה" (ע"פ 55/06 מדינת ישראל נ' זליגר (15.1.2006)). על כן, הנטייה במקרים כגון אלה היא לעכב את ביצוע העונש, כדי שלא ליזור מעשה עשוי שעלול להגביל את שיקול דעת ערצת הערעור (ראו למשל: ע"פ 2929/02 מדינת ישראל נ' סבירסקי (18.6.2002); ע"פ 5112/05 מדינת ישראל נ' זלדי (21.6.2005); ע"פ 10/10 5986 מדינת ישראל נ' פלוני (13.8.2010)).
9. יתר על כן, כאשר מדובר בעונש של שירות לתועלת הציבור, הרי שהסתמכות להטילו מותנית בכך שלא יגזר עונש מסר בפועל. במשמעות זו, אם לא יעוכב ביצוע העונש והערעור יתקבל באופן שהמשיב יורשע אף יוטל עליו מסר בפועל, עלול להיווצר מצב שבו בדיעד יתרור כי המשיב ביצע עונש שלא היה מקום להטילו עליו (השו: בש"פ 1494/92 מדינת ישראל נ' צובי, פיסקה 4 (1.4.1992)).
10. הנה כי כן, האינטראס הציבורי במקרה דא תומך בעיכוב ביצוע העונש.
11. שאלתי את טענת המשיב שלפיה עיכוב הביצוע עצמו "יפגע ברצף השיקומי" שלו. גם בהנחה שיש ממש בשיקול זה, הרי שעוצמתו אינה מצדיקה להגיעה למסקנה שונה בעניין הבקשה. יש לקוות כי בין אם ידחה ערעור המערערת ובין אם יתקבל, המשיב ימשיך בתהילך שיקומו המבורך.
12. הבקשה מתתקבלת אפוא.
13. ניתן להשיג על החלטה זו בהתאם להוראות הדיון.

ניתנה היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, בהעדך
הצדדים.